

Recensie: Sanne Houtepen

Henny Smit: 'Geloven na kanker'. Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2009. ISBN 9789048409761 (Nierkanker/1).

Soort boek/Stijl: In dit boekje (67 pagina's) schrijft Henny Smit over zijn ervaringen, hoe hij gediagnostiseerd werd met nierkanker, daarvoor behandeld werd en vervolgens veranderd terugkwam in zijn oude leven. Daarbij noemt hij zijn geloof en God en algehele optimistische instelling als belangrijke steun in het omgaan met zijn ziekte en de gevolgen daarvan.

Over de schrijver: Henny Smit (Twello, 1955) is directeur van een promotiebedrijf en van een adviesbureau voor oliehandelaren. Als Hendrik Jan uut Twelle treedt hij in dialect op; o.a. in bejaardentehuizen. De 'boerenconferencier' laat zich tijdens het zingen van dialectliedjes door een pianist begeleiden. Daarnaast is hij radiomaker voor de plaatselijke omroep Radio Voorst en dichter in het plaatselijk dialect.

Korte beschrijving: Henny voelt zich al een tijdje moe maar doet er in eerste instantie niet zoveel mee. Maar op een gegeven moment raadt zijn huisarts hem aan toch een paar bloedtests te laten doen en langs het ziekenhuis te gaan. Daar wordt al snel geconstateerd dat hij kanker heeft. Weliswaar is de ziekte te behandelen maar hij zal geopereerd moeten worden. Het is een behoorlijke schok voor hem, zijn vrouw en twee kinderen. In de periode voor de operatie merkt hij dat hij veel steun krijgt van mensen om hem heen en heeft hij goed contact met een buurman die in een vergelijkbare situatie zit. Als het dan zover is en hij is geopereerd, voelt hij zich in het begin ontzettend beroerd. Hij kan niet veel en ligt vooral ellendig in bed. Langzaam kan hij weer meer en gaat hij regelmatig zijn bed uit om een sigaretje te kunnen roken. Als hij 's avonds niet goed kan slapen, kletst hij buiten met de zusters onder het genot van een sigaretje en zelfs de beveligingsbeambte blijkt zich in zijn pauze bij hen te voegen.

Toch snakt Henny ernaar weer thuis te kunnen zijn en daar zijn leven op te bouwen. Als dat dan ook mag, is dit een grote opluchting. Hij gaat zijn leven anders indelen, werkt minder en vanuit huis. Hij blijkt een slecht functionerende nier te hebben, die op een gegeven moment zelfs nog maar voor 17% functioneel is. Zijn zoon mag niet doneren omdat hij nog te jong is, maar zowel zijn zoons schoonvader als een vrouw die hij kent van een patiëntenforum op internet bieden aan als donor te willen fungeren. Henny blijft optimistisch, is herstellende van zijn operatie en vertrouwt erop dat het op de één of andere manier weer goed met hem komt in de toekomst.

Wat viel op: Henny Smit verwijst regelmatig naar zijn relatie tot God als hij vertelt over hoe hij omgaat met zijn ziekte en de gevolgen van zijn operatie moet accepteren. Hij hecht veel belang aan een optimistische instelling waarbij ook humor niet mag ontbreken. Tegelijkertijd is er met name in het eerste deel van het boek het een en ander te lezen over hoe Smit het beleefd heeft een kankerpatiënt te zijn en hoe het proces naar zijn operatie toe en het liggen in het ziekenhuis hem verging.

Citaten: Pag. 10: 'Ik heb nierkanker! Daar moet ik het mee doen. Ik ga dood! gonst het door mijn hoofd. De reis in de auto naar huis verloopt in stilte. 'hoe vertel ik dit thuis aan de kinderen?' vraag ik aan mijn vrouw, die dit met een pittige huilbui aanhoort.'

Pag. 28 'Als ik terugkijk heb ik Gods hand gevoeld, in vele opzichten. Wie gaf mij anders rust, zo vlak voor de operatie? En waarom was de verpleging zo goed voor me en waarom stonden mijn vrouw, kinderen en vriendenvoor me klaar? Wie gaf ze kracht?'

Pag. 60: 'Ik heb een goed gesprek met de arts die me al een poosje behandelt. De medicijnen worden weer bijgesteld en de verwachting is dat ik nog anderhalf jaar heb voor ik aan de dialyse moet of... dat ik getransplanteerd kan worden. (...) Echt een feestgevoel heb ik. Maar de dagen erna kun je me wel opvegen. Ik ben bekaf en de nieuwe tabletten, bezorgen me ook nog pijn in de buik. Maar dat zijn de bijwerking van deze vochtafdrijvers. Gaat vanzelf weer over maar die vermoeidheid blijft tot op de dag van vandaag.'

Recensies: De Pers: BOEK Radiopresentator Hendrik Jan uut Twelle schrijft boek over zijn strijd tegen kanker:

(...) Vijf jaar later, thuis op de bank, legt Smit uit waarom hij opschreef wat hij meemaakte en hoe hij dat heeft beleefd. Het was aanvankelijk niet de bedoeling om het in boekvorm uit te geven. „Ik wilde iets nalaten aan de kinderen, ook al omdat ik er niet over kon praten. Ik kreeg het woord kanker niet uit mijn mond toen ik hun die avond vertelde wat ik in het ziekenhuis had gehoord. Nog steeds kan ik met de familie niet over mijn ziekte praten. Vandaar dat ik ben gaan schrijven."

Een goede vriend las het manuscript en spoorde Smit aan om er een boek van te maken. „Hij zei dat hij het in één ruk had uitgelezen. Dan moet het de moeite waard zijn, bedacht ik me toen."

(...) Eind vorige week, presenteerde Smit zijn boek in de burelen van de Lokale Omroep Voorst waar hij twee keer per week zijn radioprogramma Hendrik Jan uut Twelle presenteert. Zo is hij bij de meeste inwoners van Voorst ook bekend. Smits huisarts, Arnold Scholte nam het eerste exemplaar in ontvangst. De huisarts - 'hij is mijn maatje geworden' - liet weten dat ook hij het boek in één ruk had uitgelezen. En dat hij er veel van heeft opgestoken omdat het een goed inkijkje geeft in hoe een patiënt zijn ziekte ervaart. (...)

<http://www.depers.nl/regionieuws/420029/Ik-ga-dood-gonst-het-door-mijn-hoofd.html>